

UWAGI
Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji [PIIT]

do projektu o elektroniczacji doręczeń oraz o zmianie niektórych innych ustaw z dnia 12.02.2019

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT) z wielką uwagą przygląda się pracom nad wdrożeniem rejestrowanych elektronicznych doręczeń w Polsce. Po przedstawieniu uwag natury ogólnej, szczegółowe uwagi do zapisów projektu ustawy umieszczono w tabeli w drugiej części dokumentu.

Uwagi ogólne do zmiany Ustawy

1. Model doręczeń

Przedstawiony w projekcie ustawy model opiera się o zdefiniowanie tzw. skrzynek doręczeń. Zgodnie z przepisami rozporządzenia eIDAS dla świadczenia usługi zaufania rejestrowanego doręczenia elektronicznego nie jest konieczne posiadanie skrzynki doręczeń, ponieważ ani samo rozporządzenie ani normy techniczne nie określają, że doręczenie powinno nastąpić poprzez przeniesienie danych na jakikolwiek środek komunikacji elektronicznej. Zgodnie z normami przestrzeń użytkownika, w tym aplikacje do przetwarzania poczty lub tzw. agent pocztowy jest realizowana na rzeczy nadawcy lub odbiorcy i nie stanowi części usługi zaufania rejestrowanego doręczenia elektronicznego. Tym bardziej nie powinno to być przedmiotem legislacji ani ustalania kryteriów przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

O ile przyjęcie modelu skrzynek dla podmiotów publicznych może być uzasadnione dotychczasową praktyką elektronicznych skrzynek podawczych, o tyle ustalanie bytu „skrzynka doręczeń”, „elektroniczna skrzynka doręczeń” a także „kwalifikowana skrzynka doręczeń” jest niezgodne ze stanem faktycznym oraz praktyką świadczenia usług w tym zakresie. Faktem jest, że dla świadczenia usługi doręczeń jest konieczne określenie adresu doręczeń i ustanowienie takiego adresu zarówno dla podmiotów publicznych jak i komercyjnych oraz opcjonalnie dla osób fizycznych wydaje się uzasadnione.

2. Kwalifikowane doręczenie / Operator wyznaczony

Odnosząc się do projektu Ustawy należy zwrócić uwagę na jeden istotny aspekt dotyczących podmiotów uczestniczących na tym rynku. Z jednej strony mamy tzw. wyznaczonego operatora (Poczta Polska) świadczącego usługi e-doręczeń, a z drugiej strony kwalifikowanych dostawców usług zaufania którzy mogą świadczyć kwalifikowane usługi e-doręczeń.

Z punktu widzenia rynku i rozwoju gospodarki istotne jest, aby kwalifikowane usługi e-doręczeń świadczone były na warunkach rynkowych, a nie realizowane w oparciu o dotację z budżetu państwa, lub dopłaty do tej usługi z innych obszarów działalności operatora wyznaczonego.

W przeciwnym razie uzyskanie przez Poczta Polską statusu kwalifikowanego dostawcy, przyczyni się do tego, że rynek kwalifikowanej usługi e-doręczenia w Polsce zostanie zdominowany przez kwalifikowane usługi Poczty Polskiej.

Mając na względzie fakt, że w naszym kraju rynek usług kwalifikowanych został poddany regulacjom rynku komercyjnego, ewentualna próba uzyskania przez Poczta Polską statusu kwalifikowanego dostawcy kwalifikowanej usługi e-doręczeń, jako jednoosobowej spółki Skarbu Państwa z jednej strony a wyznaczonemu operatorowi z drugiej strony, byłoby mocno ingerujące w obecne status quo i de facto prowadziłyby do likwidacji wcześniej przyjętego modelu świadczenia tego typu usług w Polsce. Dodatkowo należy na to zagadnienie spojrzeć jednak znacznie szerzej tj., gdyby Poczta Polska została kwalifikowanym dostawcą usług zaufania to zostanie włączona w europejską strukturę usług zaufania ze wszystkimi tego konsekwencjami, w tym koniecznością nie tylko przestrzegania, ale również ciągłego dostosowywania swojej infrastruktury produkcyjnej i organizacji do wszystkich zmieniających się w czasie przepisów, procedur i technologii dotyczących dostawców kwalifikowanych. Również Skarb Państwa jako właściciel będzie odpowiedzialny za monitorowanie i zgłaszanie wszelkich incydentów bezpieczeństwa mających wpływ na bezpieczeństwo usługi kwalifikowanego e-doręczenia w Europie. Usługa kwalifikowanego e-doręczenia będzie też podlegała audytom i nadzorowi w tym samym stopniu co inni dostawcy rynkowi i również narażona będzie, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości na ewentualną decyzję niezależnego organu nadzoru o konieczności wstrzymania świadczenia usług kwalifikowanych, co mogłoby prowadzić do czasowej destabilizacji systemu e-doręczeń w Polsce. Poruszone aspekty wpłyną także na ponoszenie dodatkowych kosztów, które de facto musi ponieść właściciel, czyli Skarb Państwa.

Warto podkreślić, że rozwiązaniem byłby chociażby outsourcing kwalifikowanych usług zaufania opierając się na nadzorowanych przez Ministerstwo Cyfryzacji kwalifikowanych dostawcach usług zaufania. Pozwoliłoby to z jednej strony na pełniejszą analizę ryzyk i kosztów bezpośrednich i pośrednich związanych z budową takiej usługi przez Poczta Polską i jej właściciela, czyli Skarb Państwa a z drugiej strony związanych z korzystaniem z kwalifikowanych usług zaufania dostarczanych przez dostawców kwalifikowanych działających na zasadach konkurencji rynkowej. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby w ramach outsourcingu działało kilka rynkowych dostawców kwalifikowanych, zapewniając jednocześnie Poczcie Polskiej mitygację ryzyk, gdyby któryś z dostawców nie przeszedł stosownych audytów, które dla przypomnienia są realizowane przez zagraniczne podmioty gospodarcze cyklicznie na koszt dostawcy takich usług.

3. Adresacja

Przepisy projektu ustawy z prezentują model, w którym zastosowanie mają adresy doręczeń uniwersalne, które nie wskazują w swojej treści usługi rejestrowanego elektronicznego doręczenia i pozwalają na przeniesienie pomiędzy dostawcami, a utrzymywany przez Ministra rejestr dla podmiotów niepublicznych oraz osób prywatnych zawiera dane pozwalających na wskazanie usługi rejestrowanego doręczenia, za pomocą której nastąpi doręczenie. W tym zakresie należy zastanowić się, czy ten model zapewnia obsłużenie różnych systemów adresacyjnych, w szczególności sytuacji, gdy osoba posiadająca adres w kwalifikowanej usłudze rejestrowanego elektronicznego doręczenia wnioskuje o jego wpisanie do centralnej bazy adresów doręczeń elektronicznych. Model ten także wymaga zapewnienia unikalności adresów doręczeń na poziomie centralnym, co wiąże się z dodatkowymi czynnościami, ograniczeniami i kosztami. Znane i przyjęte na poziomie europejskim modele adresowe pozwalają na określenie domenowe adresów, które pozwala na wskazanie operatora usługi ma szersze zastosowanie i nie wymaga czynności po stronie ministra ds. informatyzacji. Jednocześnie przyjęcie takiego modelu pozwala na wykorzystanie i podłączenie usług posiadających różne modele adresacji w sposób interoperacyjny – zapewniający otwartość na dostawców usług i z zmiany w zakresie tych modeli.

Należy też wskazać, że wymaganie tylko pojedynczego adresu dla podmiotów niepublicznych może uniemożliwiać wskazanie konkretnego punktu doręczenia w przypadku instytucji przetwarzających wiele przesyłek, w takim wypadku należałoby dać możliwość niezależnie od głównego adresu wskazania adresacji wewnętrznej, takiej która skieruje korespondencję do właściwej jednostki organizacyjnej. Przepis prawa mógłby jedynie wskazać, że do dokonania prawidłowej adresacji wystarczający jest adres główny i taka przesyłka powinna być obsłużona, natomiast adresacja wewnętrzna stanowi nieobowiązkowy element dodatkowy.

4. Możliwości zrezygnowania z korzystania z publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 projektu ustawy o elektronizacji doręczeń oraz o zmianie niektórych innych ustaw (dalej „projekt ustawy”) podmiot niepubliczny może zrezygnować z korzystania z publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego. Równocześnie jednak projekt ustawy nie normuje procedury zgłoszenia woli rezygnacji (w przeciwieństwie do projektowanego art. 23, który szczegółowo opisuje procedurę składania i obsługi wniosku o utworzenie elektronicznej skrzynki doręczeń). W związku z czym Izba wskazuje, że projektowany art. 24 ustawy powinien zostać doprecyzowany na wzór projektowanego art. 23 ustawy, tak, aby ustawa jasno opisywała procedurę składania rezygnacji z korzystania z usługi, w przeciwnym razie pojawią się praktyczne problemy ze składaniem i obsługą takich rezygnacji.

Równocześnie projektowany przepis art. 24 ust. 1 ustawy o elektronicznej doręczeni należy analizować szeroko w odniesieniu do propozycji nowelizacji innych ustaw - projektowana ustawa o elektronicznej doręczeni oraz o zmianie niektórych innych ustaw przewiduje również zmiany w szeregu obowiązujących już dzisiaj ustaw, a projektowane zmiany w ustawach szczegółowych wydają się być sprzeczne z art. 24 ustawy o elektronicznej doręczeni.

Propozycja zmian legislacyjnych zakłada wprowadzenie zmian w:

- ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (art. 39 projektu ustawy);
- ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (art. 40 projektu ustawy);
- ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (art. 44 projektu ustawy);
- ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (art. 50 projektu ustawy);
- ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (art. 56 projektu ustawy);
- ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (art. 84 projektu ustawy);

Cechą wspólną zmian przewidzianych we wszystkich ww. ustawach jest wprowadzenie obowiązku posiadania skrzynki doręczeni w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia ... 2019 r. o elektronicznej doręczeni, wpisanej do bazy adresów elektronicznych w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... 2019 r. o elektronicznej doręczeni – obowiązek taki ma ciążyć na przedsiębiorcach wpisanych do KRS, CEIDG, radcach prawnych, adwokatach, rzecznikach patentowych oraz doradcach podatkowych.

Z powyżej opisanym obowiązkiem skorelowany jest projektowany art. 23 ust. 8 projektu ustawy o elektronicznej doręczeni, który przewiduje, że dla przedsiębiorców wpisanych do KRS oraz CEIDG utworzenie elektronicznej skrzynki doręczeni następuje automatycznie na podstawie danych wpisanych do odpowiedniego rejestru.

Jeśli przyjąć, że art. 24 projektu ustawy o elektronicznej doręczeni (dający możliwość rezygnacji z usługi) stanowi *lex generalis*, natomiast obowiązek posiadania skrzynki i adresu wpisanego do rejestru, wynikający z ww. ustaw, stanowi *lex specialis*, to skutek będzie taki, że przedsiębiorcy wpisani do KRS oraz CEIDG, jak również radcy prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi oraz doradcy podatkowi nie będą mieli możliwości złożenia rezygnacji z posiadania skrzynki doręczeni oraz adresu wpisanego do bazy prowadzonej przez Ministra Cyfryzacji.

Taka konstrukcja budzi sprzeciw, gdyż nie daje przedsiębiorcom i pozostałym objętym nią podmiotom jakiegokolwiek wyboru co do udziału w mechanizmie publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego. W związku z przedstawioną propozycją przepisów przedsiębiorcy będą zmuszeni do korzystania i obsługi nowo powstającego systemu wraz ze wszystkimi konsekwencjami otrzymywania – ze skutkiem prawnym – pism od podmiotów publicznych oraz podmiotów niepublicznych na adresy elektroniczne wpisane do bazy prowadzonej przez Ministra Cyfryzacji.

Wszystkie podmioty niepubliczne, w tym przedsiębiorcy wpisani do KRS albo CEIDG, radcy prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi oraz doradcy podatkowi, powinni mieć możliwość zrezygnowania z korzystania z publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, na zasadach określonych w art. 24 projektu ustawy o elektronicznej doręczeniu, co wiąże się z potrzebą usunięcia z projektu ustawy przepisów przewidujących obowiązek posiadania skrzynki doręczeń oraz adresu elektronicznego wpisanego do bazy.

5. Automatyzm tworzenia skrzynki doręczeń.

PIIT pragnie wskazać, że zgodnie z art. 28 ust. 1 projektu ustawy wpis do bazy adresów elektronicznych adresu elektronicznej skrzynki doręczeń ma następować z urzędu po jej aktywacji polegającej na potwierdzeniu, że podmiot, dla którego skrzynka została utworzona, ma możliwość wysyłania i odbierania korespondencji za pomocą tej skrzynki. Takie rozwiązanie jest zasadne, tj. wpisanie adresu do bazy powinno być poprzedzone, w każdym przypadku, potwierdzeniem, że podmiot, dla którego skrzynka została utworzona, ma możliwość wysyłania i odbierania korespondencji za pomocą tej skrzynki.

Jednakże z wymogiem aktywacji przed wpisaniem adresu do bazy kolidują pozostałe propozycje projektu ustawy, które dla przedsiębiorców wpisanych do KRS oraz CEIDG przewidują automatyzm opisywanych procesów. Automatyzm utworzenia skrzynki dla tych podmiotów przewiduje art. 23 ust. 8 projektu ustawy. Wcześniej przytoczone zmiany w przepisach poszczególnych ustaw przewidują obowiązek zarówno posiadania skrzynki jak i adresu wpisanego do bazy. Automatyzm utworzenia skrzynek dla przedsiębiorców wpisanych do KRS i CEIDG wynika również z art. 88 i 89 projektu ustawy.

Tym samym przepisy w zakresie dotyczącym przedsiębiorców wpisanych do KRS i CEIDG powinny być tak doprecyzowane, aby jasnym było, iż pomimo automatyzmu tworzenia skrzynki doręczeń w takim przypadku, wpis adresu do bazy prowadzonej przez Ministra Cyfryzacji dokonywany będzie tylko i wyłącznie po potwierdzeniu, że podmiot, dla którego skrzynka została utworzona, ma możliwość wysyłania i odbierania korespondencji za pomocą tej skrzynki.

Tabela i zestawienie uwag szczegółowych do projektu o elektroniczacji doręczeń oraz o zmianie niektórych innych ustaw z dnia 12.02.2019

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
1.	Ogólna	<p>Ustawa powinna zapewnić doręczenie pomiędzy kwalifikowaną usługą doręczenia a podmiotem publicznym.</p> <p>Skrzynka podawcza podmiotu publicznego zapewnia odebranie danych przekazywanych na adres doręczenia podmiotu publicznego za pomocą usługi kwalifikowanego elektronicznego doręczenia.</p> <p>Skrzynka podawcza zapewnia identyfikację elektroniczną adresata wobec kwalifikowanej usługi elektronicznego doręczenia.</p>	<p>Przyjmowanie kwalifikowalnego doręczenia elektronicznego kierowanego do podmiotu publicznego wymaga identyfikacji nadawcy, co jest weryfikowane przez kwalifikowanego dostawcę. Obecna treść ustawy tego nie adresuje.</p> <p>Sugerujemy wykorzystanie do tego funkcjonalności elektronicznej skrzynki podawczej, która zapewniałaby przyjęcie danych doręczanych z wykorzystaniem kwalifikowanej usługi doręczenia elektronicznego oraz zapewniałaby mechanizm identyfikacji adresata wobec kwalifikowanej usługi elektronicznego doręczenia.</p>
2.	Art. 2 pkt. 1)	Zastąpienie definicji „adres skrzynki” definicją „adres doręczeń – dane pozwalające na określenie adresata usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego”	Doręczenia zgodnie z rozporządzeniem eIDAS oraz normami technicznymi nie musi następować poprzez przeniesienie danych z wykorzystaniem konkretnej skrzynki doręczeń, zmiana jest konsekwencją rezygnacji z definicji „skrzynki doręczeń”.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
3.	Art. 2 pkt. 2)	Zastąpienie definicji „baza adresów elektronicznych” definicją „baza adresów doręczeń – rejestr publiczny prowadzony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji zawierający adresy doręczeń”	Poprzednia nazwa nie sugerowała związku bazy z adresami doręczeń, a także odnosiła się nie do samej definicji adresu doręczenia, ale o całego modelu skrzynek, który jak określono we wstępie nie jest mechanizmem opisanym prawem europejskim oraz normami technicznymi.
4.	Art. 2 pkt. 4)	Wykreślenie definicji „elektroniczna skrzynka doręczeń”	Jak wyżej.
5.	Art. 2 pkt. 5)	Zmiana definicji „elektroniczna skrzynka podawcza – skrzynkę doręczeń podmiotu publicznego udostępnianą przez operatora wyznaczonego” na definicję: „elektroniczna skrzynka podawcza – środek komunikacji elektronicznej, umożliwiający przyjęcie oraz przechowywanie danych doręczanych do podmiotów publicznych”.	Dotychczasowa praktyka doręczeń do podmiotów publicznych na „elektroniczną skrzynkę podawczą” jest modelem, który przyjął się w administracji publicznej i może być w dalszej części realizowany. Natomiast skrzynka taka powinna pozwalać na obsługę korespondencji zarówno z publicznej usługi doręczeń jak i kwalifikowanych usług doręczeń, a co za tym idzie, sama skrzynka nie stanowi części usługi doręczeń ani kwalifikowanej usługi doręczeń, a jedynie „agenta” pozwalającego na komunikację podmiotu publicznego z usługą rejestrowanego elektronicznego doręczenia. Sugerujemy, żeby nie zawierać wymagań prawnych dla skrzynki na poziomie definicji, a jedynie określać model nazewniczy, natomiast wymagania określić w przepisie szczegółowym.
6.	Art. 2 pkt. 6)	Wykreślenie definicji: Kwalifikowana skrzynka doręczeń	Jak wykazano wyżej, w kwalifikowanych doręczeniach może nie występować skrzynka doręczeń, w związku z powyższym definiowanie nazwy oraz wymagań jest nieuzasadnione.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
7.	Art. 2 pkt. 11)	Przepis może uniemożliwiać skanowanie w placówce jako część usługi hybrydowej.	Usługa hybrydowa nie musi koniecznie być realizowana w trybie przesyłki rejestrowanej zgodnie z prawem pocztowym, a zapewniać np. skanowanie w punkcie pocztowym celem doręczenia elektronicznego. Takie podejście jest w efekcie z znacznie bezpieczniejsze i tańsze niż budowanie centralnego punktu skanowania, bo zapewnia weryfikację możliwości skanowania dokumentów. Oparcie usługi o centralny punkt skanowania w efekcie będzie prowadziło do bardzo wielu błędów, problemów a także opóźnień w zakresie dostarczania przesyłek do urzędów.
8.	Art. 2 pkt. 13)	Wykreślenie definicji: Skrzynka doręczeń	Jak wykazano wyżej definiowanie skrzynek doręczeń dla usług doręczeń do przedsiębiorców, obywateli o raz w ramach kwalifikowanych usług doręczeń jest niezgodne z samym rozporządzeniem eIDAS oraz stanem normalizacji technicznej w zakresie usług zaufania rejestrowanego elektronicznego doręczenia.
9.	Art. 4 ust. 1	Po słowach „Do świadczenia publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego” zastąpić słowo „publicznej” zwrotem, „oraz elektronicznych skrzynek podawczych”	Zapewnienie modelu doręczeń do administracji publicznej opartego o elektroniczne skrzynki podawcze, wymaga, aby usługa „elektronicznej skrzynki podawczej” była świadczona przez operatora wyznaczonego, przy założeniu, że elektroniczne skrzynki podawcze są usługą świadczoną jedynie na rzecz podmiotów publicznych.
10.	Art. 4 ust. 3 pkt. 3	Dodać na końcu: „pod warunkiem wyraźnego ich oznaczenia, elementów doręczanych w rozumieniu usługi hybrydowej.	Doręczenie elektroniczne, a takie jest realizowane w częściowo w ramach usługi hybrydowej wymaga zachowania integralności i wyraźnego oznaczenia ew. zmian dotyczących treści. W przypadku usług hybrydowych adresat, ale także nadawca może nie mieć dowodów, co stanowiło doręczenie.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
11.	Art. 5 ust. 1 pkt. 4	Należy zwrócić uwagę, że przesyłka doręczana hybrydowo w trybie dane - > wydruk może zostać ponownie wydrukowana.	Punkt nie adresuje takiego przypadku, w którym dane doręczane elektronicznie w przypadku usługi hybrydowej są drukowane i doręczane drogą tradycyjną. W takim wypadku istnieje możliwość ponownego wydruku.
12.	Art. 6	Zamienić „zgodnie ze standardem” na „w oparciu o standardy”.	Po pierwsze o czym będzie mowa poniżej Minister Cyfryzacji nie powinien określać standardu technicznego, ponieważ sposób standaryzacji krajowej w oparciu o publikację informacji w biuletynie może spowodować brak możliwości zapewnienia interoperacyjności usług na poziomie unijnym. Ponieważ podstawowym mechanizmem definiowania rekomendowanych standardów powinno być rozporządzenie Ministra Cyfryzacji sugeruje się, że Minister Cyfryzacji powinien wskazać w rozporządzeniu standardy techniczne, które mają zastosowanie dla świadczenia skrzynki podawczej. Natomiast nie powinien definiować samodzielnie standardu, tym bardziej, że publikowanie tego na stronie BIP nie będzie podlegało ani opiniowaniu w rozumieniu legislacji ani możliwości uzgodnień na poziomie technicznym, czym zajmują się krajowe i europejskie instytucje standaryzacyjne. Taka praktyka może grozić temu, że standard opublikowany przez ministra nie będzie pozwalał na dostosowanie się podmiotów zewnętrznych do usługi, zapewnienia konkurencyjności rynku a także realizacji obowiązkowego rozpoznawania usług zaufania.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
13.	Art. 7	<p>Wykreślić: udostępniania elektronicznych skrzynek podawczych oraz elektronicznych skrzynek doręczeń.</p> <p>Dodać:</p> <p>Dwukropek po wykreślonej części</p> <p>Ust. 1 - udostępniania elektronicznych skrzynek podawczych na rzecz podmiotów publicznych</p> <p>Ust. 2 - obsługi adresów doręczeń podmiotów publicznych</p> <p>Ust. 3 – obsługi adresów doręczeń osób prawnych i fizycznych, dla których świadczy usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego.</p>	<p>Zgodnie z proponowanymi przez PIIT zmianami, a także rozporządzeniem eIDAS oraz stanem normalizacji skrzynki doręczeń dla osób fizycznych i prawnych nie są elementem usługi rejestrowanego doręczenia.</p> <p>Elektroniczna skrzynka podawcza stanowi dodatkową usługę pozwalającą na jednolity model doręczeń do podmiotów publicznych, ale nie stanowi samej usługi doręczenia. Innymi słowy, elektroniczna skrzynka podawcza dzięki takiemu podejściu może przyjmować dane od usługi doręczeń, zapewnić różne mechanizmy obsługi skrzynek, ale jednocześnie zapewnić, że dowody z doręczenia będą tworzone na poziomie przekazania danych z usługi rejestrowanego elektronicznego doręczenia do elektronicznej skrzynki podawczej.</p> <p>Doręczenia do osób fizycznych i prawnych (niebędących podmiotami publicznymi) mogą być realizowane w różny sposób, w szczególności doręczenie może następować bezpośrednio do systemu teleinformatycznego osoby prawnej, albo być realizowane w oparciu o usługę mailową osoby fizycznej. W takim wypadku nie powinno być wymagane posiadanie skrzynek przez osoby fizyczne i osoby prawne.</p>

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
14.	Art. 8	Zastąpić „Skrzynki doręczeń wystawiają” na „publiczna usługa rejestrowanego doręczenia wystawia”. Lub całkowicie wykreślić paragraf.	Zgodnie z rozporządzeniem eIDAS <i>„usługa rejestrowanego doręczenia elektronicznego”</i> <i>oznacza usługę umożliwiającą przesłanie danych między stronami trzecimi drogą elektroniczną i zapewniającą dowody związane z postugiwaniem się przesyłanymi danymi, w tym dowód wysłania i otrzymania danych, oraz chroniącą przesyłane dane przed ryzykiem utraty, kradzieży, uszkodzenia lub jakiegokolwiek nieupoważnionej zmiany;</i> To nie skrzynki wystawiają dowody, a usługa rejestrowanego elektronicznego doręczenia, wobec czego art. W proponowanej treści jest niezgodny z rozporządzeniem eIDAS, wobec czego sugerujemy albo zapewnienie zgodności zapisu z definicją rozporządzenia eIDAS albo wykreślenie artykułu.
15.	Art. 9	Zastąpić: Elektroniczna skrzynka podawcza wystawia dowód otrzymania dokumentu elektronicznego automatycznie. Treścią: Ust. 1 Usługi elektronicznego rejestrowanego doręczenia wystawiają dowód otrzymania danych, automatycznie w momencie przeniesienia doręczanych danych do elektronicznej skrzynki podawczej. Ust. 2 Wystawiony dowód otrzymania danych oraz dowód nadania doręczanego dokumentu są niezwłocznie przekazywane do elektronicznej skrzynki podawczej.	Zgodnie z definicją podaną wyżej dowody doręczenia wystawiają usługi rejestrowanego elektronicznego doręczenia. Skrzynka podawcza będąc środkiem komunikacji elektronicznej umożliwia przyjęcie doręczanych danych. Dowód otrzymania danych powinien być wydawany w momencie przekazania danych z usługi elektronicznego doręczenia do elektronicznej skrzynki podawczej.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
16.	Art. 10	Wykreślić	Jak wykazano wyżej „skrzynki doręczeń” nie są elementem usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, definiowanie tych skrzynek oraz wymagań dla tych skrzynek jest niezgodne z przepisami eIDAS oraz normalizacją. Jednocześnie zgodnie z rozporządzeniem eIDAS to nie skrzynka a usługa elektronicznego doręczenia wystawia dowody otrzymania. W tym zakresie nie należy definiować osobnym przepisem prawa, kiedy powinno następować doręczenie i w jaki sposób powinno następować uwierzytelnienie.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
17.	Art. 11	<p>Aktualną treść zastąpić: Identyfikacja elektroniczna nadawcy oraz adresata niebędącego podmiotem publicznym w publicznej usłudze rejestrowanego elektronicznego doręczenia następuje na podstawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) środka identyfikacji o poziomie bezpieczeństwa co najmniej średnim elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1579 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1544), lub 2) środka identyfikacji elektronicznej o poziomie bezpieczeństwa co najmniej średnim wydanego w notyfikowanym systemie identyfikacji elektronicznej lub 3) danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego lub kwalifikowanego certyfikatu pieczęci elektronicznej, jeżeli te dane pozwalają na identyfikację i uwierzytelnienie wymagane w celu realizacji usługi rejestrowanego elektronicznego doręczenia. 	<p>Ponieważ zgodnie z ww. nie określamy skrzynek doręczeń, ponieważ skrzynka jest częścią użytkownika, a wymagania powinny dotyczyć usług doręczenia należy wyraźnie wskazać wymagania związane identyfikacją w zakresie publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że do identyfikacji elektronicznej w usługach on-line powinny mieć zastosowanie środki identyfikacji elektronicznej, a co za tym idzie zastosowanie przepisów stworzonych celem określenia mechanizmów uwierzytelnienia do systemów teleinformatycznych niepotrzebnie komplikuje wymagania prawne. Innymi słowy nie powinniśmy pisać w przepisie prawa, że tam, gdzie na poziomie rozporządzenia eIDAS jest wymagana identyfikacja to my wykorzystujemy uwierzytelnienie do systemu z użyciem usługi identyfikacji.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że Minister Cyfryzacji nie jest jednostką specjalizującą się w świadczeniu usług zaufania, w szczególności nie powinien wydawać certyfikatów pieczęci elektronicznych, w tym zakresie prawo wskazuje zastosowanie dla kwalifikowanych certyfikatów pieczęci elektronicznych, które zgodnie z normami międzynarodowymi są wydawane przez kwalifikowaną podmiot, które są pod nadzorem Ministra Cyfryzacji. Jednocześnie niedopuszczalne jest świadczenie przez Ministra Cyfryzacji usługi zaufania w sytuacji, gdy jest on odpowiedzialny za nadzór nad tymi usługami.</p>

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
18.	Art. 11	<p>Po artykule w przedstawionym brzmieniu należy zdefiniować warunki identyfikacji podmiotów publicznych w kwalifikowanych usługach rejestrowanego doręczenia.</p> <p>Proponowane brzmienie: Elektroniczna skrzynka podawcza realizując nadanie lub odebranie korespondencji w kontakcie z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego zapewnia identyfikację podmiotu publicznego z wykorzystaniem kwalifikowanego certyfikatu pieczęci elektronicznej.</p>	<p>Jeżeli doręczenie do podmiotów publicznych następuje z wykorzystaniem elektronicznej skrzynki podawczej podmiotu publicznego, to należy zapewnić mechanizmy, które uwierzytelnią wobec usługi kwalifikowanej adresata i zapewnią spełnienie wymagania art. 44 ust. 1 lit. c rozporządzenia eIDAS.</p> <p>Dotychczasowa praktyka techniczna wskazuje na zastosowanie mechanizmu identyfikacji elektronicznej osoby prawnej lub wykorzystanie zaawansowanych pieczęci elektronicznych weryfikowanych kwalifikowanym certyfikatem.</p> <p>Takie podejście zapewni interoperacyjność w komunikacji z usługami kwalifikowanymi, rozpoznawalność na poziomie międzynarodowym a także zgodność z normami ETSI EN 319521 i oraz ETSI EN319531.</p>
19.	Art. 12	Zamiana art. 12 z 11.	Art. 12 ustala generalne wymagania, których sposób realizacji jest wskazany w art. 11, w takim wypadku dla czytelności ustawy zasadna jest zamiana ww. artykułów.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
20.	Art. 15 ust. 1 pkt 2	Zastąpić: przekształca postać papierową w dokument elektroniczny w celu realizacji rejestrowanego doręczenia elektronicznego go do adresata będącego podmiotem publicznym.	Świadczenie usługi przekształcania przesyłek listowych w postać elektroniczną jest narażone na szereg zagrożeń, w szczególności związanych z czasem usługi, jakością przekształcenia, możliwym utraceniem oryginałów lub przekazaniem listownym dokumentów, których przekształcenie nie będzie możliwe. W związku z tym sugerujemy, aby przekształcenie było realizowane w placówce pocztowej, dokumenty po przekształceniu są zwracane nadawcy, a całość usługi jest realizowana jako elektroniczne doręczenie, którego nadawcą jest osoba zlecająca usługę w placówce pocztowej. Takie podejście zapewni także dochowanie wszystkich terminów związanych z usługą.
21.	Art. 15 ust. 3	Zaproponowany w przepisie sposób może uniemożliwiać posługiwanie się tak utworzonym dokumentem w postępowaniach przed sądami. Należy rozważyć zawarcie w dokumencie wydrukowanym danych pozwalających na uzyskanie oryginału elektronicznego.	Sama informacja o podpisie elektronicznym nie pozwala na późniejsze posługiwanie się dokumentem przed sądami. Ten element wymaga podjęcia decyzji o tym, w jaki sposób podpis elektroniczny zostanie przekształcony równoważniki w papierze lub podpis elektroniczny wraz z oryginalną treścią są dostępne dla posiadacza wydruku.
22.	Art. 17	Zaproponowany w przepisie sposób może uniemożliwiać posługiwanie się tak utworzonym dokumentem w postępowaniach przed sądami.	Artykuł mówi tylko o możliwości wykorzystania jako dowodów odwzorowań cyfrowych realizowalnych w ramach usługi hybrydowej. Takie podejście może być za słabe jako dowody w sądzie lub postępowaniach przez urzędami w Polsce lub Unii Europejskiej. Wymagane wydaje się utworzenie przepisu zrównującego odwzorowanie z oryginałem lub możliwość uzyskania oryginału w innej formie – na przykład zapewnienia dostępności oryginału elektronicznego na podstawie skanowania kodu znajdującego się na wydruku.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
23.	Art. 19	Wykreślić lub zastąpić słowo „zbiorcze” słowem „statystyczne”.	Przepis w proponowanej treści może naruszać poufność korespondencji, gdzie minister ds. informatyzacji lub inne właściwe podmioty uzyskują dostęp do informacji kto, z kim i kiedy korespondował. Dopuszczalne jest tylko udostępnianie informacji statystycznych, pozwalających na ocenę jakości usługi.
24.	Art. 20 ust. 2	Wykreślić: z elektronicznej skrzynki doręczeń I dodać na końcu: przez osoby nie będące podmiotami publicznymi. Opłatę ponosi nadawca, z wyjątkiem korespondencji kierowanej na elektroniczną skrzynkę podawczą przez osoby niebędące podmiotami publicznymi.	Zgodnie z przyjętym modelem doręczanie nie musi być realizowane ze skrzynki doręczeń.
25.	Art. 21 ust. 1	Wykreślić: przy użyciu elektronicznej skrzynki podawczej	Specyfikowanie, że doręczenie musi następować przy użyciu skrzynki podawczej może uniemożliwiać ustanowienie usług, pozwalających na bezpośrednie wysyłanie z systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego do usługi elektronicznego doręczenia, bez pośrednictwa skrzynki podawczej.
26.	Art. 21 ust. 2	Zamienić na treść: 2. Podmiot publiczny doręcza korespondencję podmiotowi niepublicznemu z wykorzystaniem publicznej usługi doręczenia elektronicznego lub kwalifikowanej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego przy użyciu elektronicznej skrzynki podawczej : 1) na adres doręczenia wpisany do bazy adresów doręczeń; 2) w przypadku, gdy adres doręczeń podmiotu niepublicznego nie został wpisany do bazy adresów elektronicznych – na adres doręczeń, wskazany bezpośrednio przez adresata lub wskazany w korespondencji inicjującej; 3) w przypadku braku możliwości ustalenia adresu doręczeń w sposób określony w pkt 1 i 2 – przy użyciu publicznej usługi hybrydowej.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Brak skrzynek po stronie podmiotów niepublicznych 2. Możliwość doręczenia z podmiotu publicznego w oparciu o kwalifikowaną usługę doręczenia elektronicznego 3. Korzystanie z innych adresów jedynie, gdy adres został wskazany bezpośrednio przez adresata lub wskazany w korespondencji inicjującej.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
27.	Art. 22 ust. 5	Zastąpienie: ... o przekształcenie istniejącej elektronicznej skrzynki podawczej w elektroniczną skrzynkę doręczeń zdaniem ... o usunięciu istniejącej skrzynki podawczej.	Podmioty niepubliczne nie muszą posiadać skrzynek doręczeń. Skrzynki podawcze podmiotów publicznych w przypadku zaprzestania działalności są zamykane. Można rozważyć ew. przypis pozwalający na utrzymanie dotychczasowego adresu doręczeń, ale zależy to od przyjętego modelu adresacji.
28.	Art. 22 ust. 6	Usunąć	Przepis nie wnosi wartości. Można rozważyć ew. przypis pozwalający na utrzymanie dotychczasowego adresu doręczeń, ale zależy to od przyjętego modelu adresacji.
29.	Art. 22 ust. 7	Wykreślić: podpisem zaufanym, podpisem osobistym	Podpis zaufany oraz podpis osobisty stanowią rozwiązania utworzone celem komunikacji obywatela z urzędem i nie powinny być wykorzystywane przez pracowników podmiotów publicznych do podpisywania dokumentów, oświadczeń i wniosków w imieniu podmiotu publicznego. Takie działanie nie tylko stanowi naruszenie bezpieczeństwa osób posługujących się profilem zaufanym lub własnym dowodem osobistym (które powinny być przypisane ich działaniom prywatnym) ale także stanowi naruszenie konkurencyjności usług zaufania na jednolitym rynku cyfrowym.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
30.	Art. 23	<p>Zastąpić aktualny tekst artykułu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Podmiot niepubliczny w celu korzystania z publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego rejestruje adres w tej usłudze doręczeń, z zastrzeżeniem ust. 8. 2. Podmiot niepubliczny może posiadać tylko jeden adres doręczeń elektronicznych wpisany do bazy adresów doręczeń. 3. Adres doręczeń podmiotu niepublicznego może dodatkowo wskazywać informacje pozwalające na adresację wewnętrzną przesyłki. 4. Operator wyznaczony niezwłocznie informuje o utworzeniu adresu doręczeń dla podmiotu niepublicznego będącego osobą fizyczną zawiera dane, o których mowa w art. 27 pkt 2 oraz adres poczty elektronicznej. 4. Operator wyznaczony niezwłocznie informuje o utworzeniu adresu doręczeń dla podmiotu niepublicznego niebędącego osobą fizyczną zawiera dane, o których mowa w art. 27 pkt 3 oraz adres poczty elektronicznej. 6. Operator wyznaczony zapewnia weryfikację osób uprawnionych do rejestracji adresu, także realizację usługi całkowicie elektronicznie przy uwzględnieniu standardów, o których mowa w art. 62a ustawy o usługach zaufania. 7. Utworzenie adresu doręczeń w publicznej usłudze doręczeń następuje: <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego automatycznie po otrzymaniu przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe danych przekazanych z Krajowego Rejestru Sądowego; 2) w przypadku osoby fizycznej będącej przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej automatycznie po otrzymaniu przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe danych przekazanych z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Brak skrzynek doręczeń w przypadku podmiotów publicznych 2. Model skrzynek doręczeń bez prawa wyboru usługi doręczeń narusza konkurencyjność rynku i rozporządzeniem eIDAS 3. Wnioskowanie niepotrzebnie angażuje ministra cyfryzacji w działania, które mogłyby być realizowane poza nim. 4. Nie uwzględnia kwalifikowanych usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego. 5. Z tego przepisu pośrednio wynika, że to minister prowadzi skrzynki doręczeń!!! A we wcześniejszych paragrafach było, że to robi operator wyznaczony. <p>W związku z powyższym zasadna jest całkowita zmiana modelu obsługi doręczeń do podmiotów niepublicznych. A także wprowadzenie zmian zapewniających obsługę doręczeń.</p> <p>Jednocześnie zmiana modelu tworzenia adresów, gdzie za utworzenie adresu jest odpowiedzialny operator oraz dokonuje wpisania jego do centralnej bazy adresów będzie znacznie łatwiejsze do realizacji, nie będzie też w rozbudowywało biurokracji ministra ds. informatyzacji.</p>

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
31.	Art. 24 ust. 2	Czy przyjęty model adresacji pozwala na przeniesienie adresu do innego dostawcy? Zastąpić „skrzynki” na „doręczeń”.	Usunięcie skrzynek dla podmiotów niepublicznych.
32.	Art. 24 ust. 3	Zastąpić: Podmiot niepubliczny wykorzystujący kwalifikowaną usługę rejestrowanych doręczeń elektronicznych może zmienić dostawcę kwalifikowanej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, zachowując dotychczasowy adres doręczeń wpisany do bazy adresów doręczeń.	Czy model adresacji pozwala na przeniesienie adresu do innego dostawcy? Usunięcie skrzynek dla podmiotów niepublicznych. Jednocześnie można by na podstawie tego przepisu wnioskować, że podmiot niepubliczny nie może korzystać z wielu usług kwalifikowanego rejestrowanego doręczenia u różnych dostawców. Ograniczenie może dotyczyć jedynie wpisania adresu do bazy adresów doręczeń.
33.	Art. 24 ust. 4	Podmiot niepubliczny może wystąpić do kwalifikowanego dostawcy usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego o rejestrację jego adresu w bazie adresów doręczeń.	Zastosowanie wskazanego zapisu przenoszenia korespondencji ze skrzynek jest niezgodne z wymaganiami prawnymi i normalizacyjnymi dla kwalifikowanej usługi doręczenia elektronicznego. Należy wskazać, że to co może podlegać przenoszeniu i zmianom dotyczy wpisania adresu doręczenia do centralnej bazy adresów.
34.	Art. 24 ust. 5	Wskazane rozporządzenie powinno definiować sposoby adresacji oraz zasady dokonywania wpisów do centralnej bazy adresów przez dostawców usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego.	Koniecznością jest zdefiniowanie modelu adresacji, która umożliwia wskazanie dostawcy usługi doręczeń lub pozostawia informację o sposobie doręczeń w warstwie rejestrowej. Obsługa bazy doręczeń w bezpośrednim kontakcie pomiędzy ministrem a każdym podmiotem niepublicznym niepotrzebnie zwiększa koszty obsługi przedsięwzięcia.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
35.	Art. 25 ust. 1	Zastąpić następującym zapisem: Jeżeli adres doręczeń obsługiwany przez Kwalifikowanego dostawcę kwalifikowanej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego obowiązany jest informować ministra właściwego do spraw informatyzacji o: 1) „bez zmian” 2) dacie zakończenia świadczenia kwalifikowanej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego dla każdego adresu doręczeń – w terminie 24 godzin od zdarzenia.	Definicja kwalifikowanego dostawcy usługi doręczeń oraz zakres jego usługi nie może wykraczać poza normalizację na poziomie rozporządzenia eIDAS oraz na poziomie norm ETSI. Skrzynka doręczeń, jeżeli jest takiej technicznej implementacja nie stanowi części usługi zaufania kwalifikowanego rejestrowanego doręczenia elektronicznego. Nie można na poziomie ustawy definiować bytów, które zmieniałyby znaczenie usług zaufania, w szczególności normalizacja nie opisuje skrzynek do doręczeń.
36.	Art. 25 ust. 2	Elektronicznych zastąpić doręczeń	Dostosowanie się do słownika.
37.	Art. 26 pkt 1	Elektronicznych zastąpić doręczeń	Dostosowanie się do słownika.
38.	Art. 26 pkt 2	Elektronicznych zastąpić doręczeń	Dostosowanie się do słownika.
39.	Art. 26 pkt 3	Zastąpić: standard na standardy, Wykreślić „oraz adresów dostarczanych przez nich skrzynek doręczeń i ich lokalizacji” prowadzona jest ewidencja kwalifikowanych dostawców usług zaufania świadczących kwalifikowane usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego spełniające standardy, o którym mowa w art. 26a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej.	Podjęcie do zmiany art. 26a zostało zaprezentowane wyżej.
40.	Art. 26 pkt 4	Wykreślić	Taki punkt dostępu nie jest opisany normalizacją, nieznana jest jego funkcjonalność. Jego nieokreślona funkcjonalność może naruszać swobodę przepływu usług.
41.	Art. 27	elektronicznych zastąpić doręczeń	Dostosowanie się do słownika.
42.	Art. 27 ust. 1 pkt e	Uzupełnić: adres skrzynki podawczej	Dla podmiotów publicznych została zdefiniowana skrzynka podawcza

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
43.	Art. 27 ust. 2 pkt i	Zamienić Adres skrzynki na Adres doręczeń	Dostosowanie do słownika.
44.	Art. 27 ust. 2 pkt j	Zamienić Adres skrzynki na Adres doręczeń	Dostosowanie do słownika.
45.	Art. 27 ust. 3 pkt e	Zamienić Adres skrzynki na Adres doręczeń	Dostosowanie do słownika.
46.	Art. 28	Zastąpić ustępy 1 i 2 zapisem: Warunkiem wpisu do bazy adresów doręczeń jest uprzednia identyfikacja elektroniczna adresata w usłudze rejestrowanego doręczenia elektronicznego obsługującego ten adres.	Wysyłanie dokumentów za pomocą kwalifikowanej usługi rejestrowanego doręczenia nie wymaga posiadania adresu tej usługi. O ile ustawodawca nie określi, że nadając dokumenty do podmiotów publicznych nadawca jest zobowiązany do posiadania i wskazania adresu do doręczeń to zapis artykułu 28 jest niezgodny z stanem prawnym eIDAS oraz normalizacyjnym. Wskazaniem jest ustalenie wymiana dla dostawców usługi zaufania rejestrowanego doręczenia, zamiast wprowadzania zapisów.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
47.	Art. 29 ust. 1	Art. 29. 1. Wpis do bazy adresów doręczeń obsługiwanych przez kwalifikowaną usługę rejestrowanych doręczeń elektronicznych następuje: 1) automatycznie, na podstawie danych wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo 2) na podstawie informacji przekazanej przez dostawcę kwalifikowanej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego o rejestracji adresu doręczeń;	Dostosowanie do art. 23.
48.	Art. 29 ust. 2	„Elektronicznych” zastąpić „doręczeń”	Dostosowanie się do słownika.
49.	Art. 29 ust 4 – 8	Wykreślić	Dostosowanie do art. 23 i rezygnacja z wniosków
50.	Art. 30	„Elektronicznych” zastąpić „doręczeń” „Skrzynki” zastąpić „doręczeń”	Dostosowanie się do słownika.
51.	Art. 31	„Elektronicznych” zastąpić „doręczeń”	Dostosowanie się do słownika.
52.	Art. 32	„Elektronicznych” zastąpić „doręczeń” „Skrzynki” zastąpić „doręczeń”	Dostosowanie się do słownika.
53.	Art. 32 ust 4 pkt 2	Powinno być: Likwidacji adresu do doręczeń	Wyjaśnienia wymaga w jakich sytuacjach adres ulega likwidacji.
54.	Art. 32 ust 4 pkt 3	Usunąć: ... posiadającego kwalifikowaną skrzynkę doręczeń ... Dodać na końcu ... doręczeń	Dostosowanie się do słownika.
55.	Art. 33	„Elektronicznych” zastąpić „doręczeń”	Dostosowanie się do słownika.
56.	Art. 34	Zastąpić zapisem Aktualizacja danych, o których mowa w art. 27 pkt 2 i 3, odnoszących się do elektronicznych skrzynek doręczeń, następuje za pośrednictwem operatora wyznaczonego lub dostawcy kwalifikowanej usługi elektronicznego doręczenia elektronicznego.	Bezpośrednia obsługa aktualizacji danych niepotrzebnie generuje koszty po stronie ministra.
57.	Art. 35 ust 1 pkt 2	„Skrzynki” zastąpić „doręczeń”	Dostosowanie się do słownika.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
58.	Art. 35 ust 2	Zamienić „ze skrzynki doręczeń” na „z usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego”.	Podstawą jest korzystanie z usługi doręczeń a nie ze skrzynki.
59.	Art. 35 ust 3	„Skrzynki” zastąpić „doręczeń”	Dostosowanie się do słownika.
60.	Art. 35 ust 4	Zastąpić na: Dostęp do usług jest realizowany za pośrednictwem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub kwalifikowanej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego. Dostawca usługi zaufania zapewnia identyfikację elektroniczną osoby lub podmiotu, w imieniu którego odbywa się odpytanie bazy adresów doręczeń.	Zastąpienie zapisu bardziej ogólnymi zapisami, które odnoszą się wprost do wykorzystywanych mechanizmów w zakresie doręczeń.
61.	Art. 36 do Art. 89	Wymagają dostosowania do przepisów eIDAS i zastąpienia skrzynek doręczeń adresami doręczeń.	...
62.	Art. 81 Proponowany Art. 26a	Prezes Rady Ministrów nie powinien określać standardu na poziomie wpisu w biuletynie informacji publicznej. Należy zastąpić delegacją do rozporządzenia, w którym zostaną określone warunki oraz numery referencyjne standardów dla zapewnienia interoperacyjności w ramach usług rejestrowanego doręczenia.	Standard stanowi zakres technologiczny i powinien zostać zrealizowany zgodnie z najlepszymi praktykami, z wykorzystaniem uznanych krajowo i europejsko norm technicznych, w szczególności PKN, ETSI oraz ISO. Ustalanie standardu w BIP przez Prezesa Rady Ministrów nie podlega ani regułom legislacyjnym ani uznany schematom normalizacji, co w efekcie może być nierealizowalne technologicznie. Jednocześnie wejście w życie przepisu będzie ustalało standard dla skrzynek, które nie stanowią części usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego.

	Referencja	Uwaga	Uzasadnienie
63.	Art. 81 Proponowany Art. 26b	Zmiana treści: Art. 26b. Kwalifikowany dostawca usług zaufania świadczy kwalifikowaną usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego realizując doręczenia z i do podmiotów publicznych w oparciu o elektroniczną skrzynkę podawczą zapewnia zgodność ze standardami, o którym mowa w art. 26a.	<p>Niedopuszczalne jest ustalanie standardu dla kwalifikowanej usługi rejestrowanego doręczenia na poziomie zapisu w BIP, ponieważ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kwalifikowana usługa rejestrowanego doręczenia jest rozpoznawalna na poziomie całej Unii Europejskiej 2. Podlega audytom realizowanym przez podmioty akredytowane do certyfikacji 3. Narzucone standardy mogą być niezgodne z uznanymi standardami ETSI, CEN i ISO 4. Zmiana standardu w BIP nie podlega żadnym uzgodnieniom 5. BIP nie stanowi przepisów prawa obowiązującego w Polsce <p>To co powinno zostać ustalone na poziomie krajowym i może być wymaganiem dla kwalifikowanych dostawców usług zaufania, to zapewnienie standardów interoperacyjności w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dostępu do centralnej bazy adresów doręczeń elektronicznych 2. Zapewnienia jednolitego interfejsu w komunikacji ze skrzynkami podawczymi podmiotów publicznych 3. Zapewnienia, że dowody nadania i odebrania przekazywane do skrzynek podmiotów publicznych będą realizowane zgodnie ze wskazanym formatem technicznym ETSI.